

Landscape Trends

“**Landscape**” means an *area*, as perceived by people, whose character is the result of the action and interaction of natural and/or human factors.

European Landscape Convention, Chapter I, Article 1

Area: The *surface* included within a set of lines; the scope of a concept, operation, or activity; a particular extent of space or surface or one serving a special function, such as a part of the surface of the body or a geographic region; a level piece of ground.

Merriam-Webster Dictionary

Surface: The *exterior* or upper boundary of an object or body; a plane or curved two-dimensional locus of points (such as the boundary of a three-dimensional region); the external or superficial aspect of something, an external part or layer.

Merriam-Webster Dictionary

Exterior: ...

The landscape unfolds.

It unfolds and flows.

It flows,
hardens,

then melts and flows again.

It slips.

It expands and contracts.

It unravels.

It changes. It

shifts.

It multiplies.

Landscapes form and re-form through a series of continuous relationships and interactions: the self in a landscape, the self with a landscape. In and with. With-in.

What does it mean to *inhabit* a landscape? Not just to perceive it—from afar?—but to be in it, to participate in the formation of its character—and to have it participate in the formation of yours—while taking into account its existing features?

Inhabit: To *occupy* as a place of settled residence or habitat: live in; to be present in or occupy in any manner or form.
Merriam-Webster Dictionary

Occupy: To *engage* the attention or energies of; to take up (a place or extent in space); to take or fill (an extent in time); to take or hold possession or control of; to fill or perform the functions of (an office or position); to reside in as an owner or tenant.
Merriam-Webster Dictionary

Engage: To provide *occupation* for; to arrange to obtain the use or services of; to hold the attention of; to induce to participate; to enter into contest or battle with; to bring together or interlock (weapons); to deal with especially at length.
Merriam-Webster Dictionary

Occupation: ...

A way in which I approach the making of art is as an inhabiting—the inhabiting of a surface or a material. This inhabiting can take many different forms, depending on the artist and the materials. It always, however, involves a conversation with something other, a response to that other, and an acknowledgement that we exist in relation to that other.

At a first look, the artworks around us reference a variety of landscapes—domestic, natural, commercial, urban, micro, macro... They also reference ways through which we try to represent and understand landscapes—through images, models, and maps, for example. Moreover, each artwork enacts different ways of relating to a landscape and draws upon varied processes: social, economic, environmental, aesthetic...

Beyond all these, however, the artworks around us are themselves landscapes. They came to be through a conversation between artist and materials. Their construction and our perception of them rest on this interaction and interdependence. And they call for us to pause and take the time to engage with them, move around them, come close, bend over, observe, study and attend to them, find ways to co-exist with them. Much like any landscape from the multitudes we exist in calls for us to do.

Τοπίων-τροπές

«**Τοπίο**» σημαίνει *περιοχή*, όπως αυτή γίνεται αντιληπτή από τον λαό, της οποίας ο χαρακτήρας είναι αποτέλεσμα της δράσης και αλληλεπίδρασης των φυσικών ή/και ανθρώπινων παραγόντων.

Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το Τοπίο, Κεφάλαιο I, Άρθρο 1

Περιοχή: Η εδαφική *έκταση*: έκταση ή μέρος μιας χώρας με ξεχωριστή μορφολογία εδάφους ή πληθυσμιακή κατανομή· ο χώρος που περιβάλλει ένα σημείο, που αποτελεί την περιφέρεια ή την προέκτασή του· ο τομέας δραστηριότητας· η έκταση τής εξουσίας και των αρμοδιοτήτων προσώπου (φυσικού ή νομικού).

Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*

Έκταση: Ο *χώρος* που καταλαμβάνει (κάτι) ή στον οποίο συναντά κανείς (κάτι)· χώρος μεγάλης επιφάνειας· το εύρος και η σημασία· το τέντωμα, άπλωμα.

Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*

Χώρος: ...

Το τοπίο ξετυλίγεται.

Ξετυλίγεται και ρέει.

Ρέει,

σκληραίνει,

μετά λιώνει και ρέει ξανά.

Γλιστράει.

Επεκτείνεται και συστέλλεται.

Διαλύεται.

Μεταβάλλεται. Μετα-

τοπίζεται.

Πολλαπλασιάζεται.

Τοπία διαμορφώνονται και αναδιαμορφώνονται μέσα από μια σειρά συνεχών σχέσεων και αλληλεπιδράσεων: ο εαυτός μέσα σε ένα τοπίο, ο εαυτός μαζί με ένα τοπίο. Μέσα και μαζί.

Τι σημαίνει να κατοικείς (σε) ένα τοπίο; Όχι απλώς να το αντιλαμβάνεσαι —από μακριά;— αλλά να είσαι μέσα σε αυτό, να συμμετέχεις στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του—και αυτό στη διαμόρφωση του δικού σου—λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα υπάρχοντα χαρακτηριστικά του;

Κατοικό: Είμαι εγκατεστημένος κάπου και μένω εκεί μόνιμως, διαμένω, κάθομαι· έχω το σπίτι μου (κάπου), μένω.
Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*

Εγκατεστημένος: *Εγκαθιστώ.*
Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*

Εγκαθιστώ: Έρχομαι να διαμείνω μόνιμα ύστερα από αλλαγή του τόπου μόνιμης διαμονής μου.
Γ. Μπαμπινιώτης, *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*

Διαμένω:...

Ένας τρόπος με τον οποίο προσεγγίζω τη δημιουργία της τέχνης είναι σαν ένα είδος κατοίκησης—η κατοίκηση μιας επιφάνειας ή ενός υλικού. Αυτή η κατοίκηση μπορεί να πάρει πολλές διαφορετικές μορφές, ανάλογα με τον καλλιτέχνη και τα υλικά. Πάντα, ωστόσο, περιλαμβάνει μια συζήτηση με κάτι άλλο, μια ανταπόκριση σε αυτό το άλλο, και μια αναγνώριση ότι υπάρχουμε σε σχέση με αυτό το άλλο.

Με μια πρώτη ματιά, τα έργα τέχνης που βρίσκονται γύρω μας αναφέρονται σε πολυμορφία τοπίων —οικιακά, φυσικά, εμπορικά, αστικά, μικροσκοπικά, τεράστια... Αναφέρονται επίσης σε τρόπους μέσω των οποίων προσπαθούμε να αναπαραστήσουμε και να κατανοήσουμε τοπία—για παράδειγμα, μέσω εικόνων, μοντέλων, και χαρτών. Επιπλέον, κάθε έργο παρουσιάζει διαφορετικούς τρόπους συσχέτισης με ένα τοπίο και αντλεί από ποικίλες διαδικασίες: κοινωνικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές, αισθητικές...

Πέρα από όλα αυτά, όμως, τα έργα τέχνης που βρίσκονται γύρω μας είναι από μόνα τους τοπία. Προέκυψαν μέσα από μια συζήτηση μεταξύ καλλιτέχνη και υλικών. Η κατασκευή τους και ο τρόπος που τα αντιλαμβανόμαστε στηρίζονται σε αυτή την αλληλεπίδραση και την αλληλεξάρτηση. Και μας καλούν να σταματήσουμε και να αφιερώσουμε χρόνο για να ασχοληθούμε μαζί τους, να κινηθούμε γύρω τους, να πλησιάσουμε, να σκύψουμε, να τα παρατηρήσουμε, να τα μελετήσουμε και να τα σκεφτούμε, να βρούμε τρόπους να συνυπάρξουμε μαζί τους. Όπως ακριβώς κάθε τοπίο, από τα πολλά μέσα στα οποία υπάρχουμε, μας καλεί να κάνουμε.

** This text was commissioned to accompany the group exhibition *Urban Reflections: Landscape Trends*, Municipal Social Housing Buildings, Limassol, Cyprus, October 21–November 6, 2022. Curated by Maria Lianou and Alexandros Christophinis.